

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532251840/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Og hvad er Tro? vor Svagheds gyldne Skjold.
Hvor findes den, vort Hjertes stærke Pandser,
Der rolig fanger alle Dødens Landser,
Og værner Graven selv med Livets Vold?
Ei formes den af ungdomsvarme Sandser,
Af Tanken ei, som staaer i Haabets Sold,
Af Villien ei – kun Bønnen kan den bringe;
Men hvilken Kraft gi'er Sjælen Andagts Vinge?

Kast Byrden bort! kast Vægten af din Sjæl!
Spræng Lænken for dit Hjertes dybe Kammer!
Løft høit dit Blik, og dybt i Støvet knæ!!
Glem Alting – og i Alting glem dig selv,
Din Kraft, din Hu, din Svaghed og din Jammer!
Hvad da kun halv bevidst din Læbe stammer,
Mens Tanken baader sig i hellig Lyst,
Er Gudens Stemme bag dit eget Bryst.

Ja, hver som trofast søger, vist skal finde,
Og Livets dunkle Forhæng synker vel
Fra Aandens størbedækte Blik som Skæl,
Om ikke før – saa dog med Formens Hinde.
Dog bort! til disse Tanker nu Farvel,
Og atter til *Dione*, vor Veninde –
De sidste ømme Ord, som *Charles* skrev,
Nu møde hendes Øie fra hans Brev:

– Det ahner mig, at aldrig meer vi mødes,
At ei vi mere sees, mit Hjerte veed.
Mit dyrebare Haab, min Kjærlighed
Skal aldrig mere ved dit Bryst forsødes.
En Nat, hvis Slør af ingen Morgen rødes,
Snaart paa mit brystne Øie synker ned,
Og ingen Drøm vil mere Sjælen varme,
Som Elskovs svundne Drøm i dine Arme.